

Arrest

nr. 282 308 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 23 september 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 1 oktober 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 januari 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 24 september 2021.

Op 29 juni 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 juni 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U bent een moslim van de sjiiitische stekking. Uw ouders zijn afkomstig van de provincie Daykundi in Afghanistan. Uw moeder ontvluchtte Afghanistan omwille van de destijds in Afghanistan heersende burgeroorlog waarbij ook uw vader, die deelnam aan gevechten, werd vermoord. Samen met uw oudere broer MH reisde uw moeder naar Pakistan. U bent er op (...)1987 geboren in Marriabad, een wijk in de stad Quetta gelegen in de provincie Balochistan. Hier leefde u samen met uw moeder, vrouw en dochter tot aan uw vertrek uit Pakistan. Uw oudere broer vertrok richting Australië, en verkreeg daar bescherming. U ging niet naar school, vanwege het feit dat uw moeder u naar een schoenmaker stuurde om er het vak te leren. In het jaar 2000 begon u deze job, en u stopte ermee in 2005. In 2005 ging u aan de slag als riksja chauffeur, wat u deed tot in 2015. In hetzelfde jaar verliet u Pakistan vanwege de slechte veiligheidssituatie, in het bijzonder voor Afghaanse Hazara, zoals u. Concreet vonden er in 2015 twee aanslagen plaats, uitgevoerd door de soennitische extremistische groeperingen Lashkar-e-Jhangvi en Sepah-e Sahaba, die u beide overleefde. Daar de situatie voor Hazara en sjiieten in Pakistan zo penibel werd, besloot u Pakistan te ontvluchten. U verliet Quetta in 2015 om uw reis naar België te starten. U stak de grens over richting Iran, waar u 3 jaar verbleef en in een fabriek werkte, en vervolgde uw reis met de boot via Turkije naar Griekenland. Daar vroeg u internationale bescherming aan, maar zonder te wachten op een beslissing reisde u verder naar Albanië, Montenegro, naar Bosnië (waar u 1 jaar verbleef), Kroatië, Slovenië, Italië, en Frankrijk. U kwam ten slotte in België aan op 23 september 2020. Op 1 oktober 2020 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u problemen met de Afghaanse bevolking omwille van uw Pakistaans accent, terwijl u in Pakistan problemen kent als Afghaan. Daarnaast vreest u door de taliban te worden gedood omwille van uw Hazara-etniciteit. Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten neer: een originele bezoekerskaart van de winkel waar u werkte, een kopie van krantenartikel over een incident waarbij uw neef werd gedood, uw origineel huwelijkscertificaat en een originele Engelse vertaling ervan, uw originele taskara, originele foto's van uw huwelijksfeest en van uw dochter, kopies van foto's van uw overleden neef en een originele enveloppe. Tot slot legde u ook uw registratiekaart uit het opvangcentrum voor, uw cv, en een van Facebook gehaalde foto van een Afghaanse school in Afghanistan waar een zelfmoordaanslag plaatsvond. Deze documenten hebben echter geen betrekking op uw persoonlijke asielmotieven en worden daarom niet in overweging genomen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De elementen die u vreest bij terugkeer naar Afghanistan blijken namelijk onvoldoende zwaarwichtig omwille van de onderstaande redenen. U verklaarde ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat u bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen omwille van uw Pakistaans accent. U stelde dat mensen u "Pakistani" zouden noemen en dat de taliban u zouden doden (CGVS, p. 19). Voorts verklaarde u dat u in Pakistan zou worden gedood door Lashkar-e-Jhangvi omdat ze sjiiitische Hazara viseren (CGVS, p. 18, 19). Gevraagd om welke reden de taliban u zouden doden, antwoordde u als volgt: "Omdat ik shia ben of hazara. Ze doodden altijd hazara in de geschiedenis, ze zouden ons doden omdat we hazara of shia zijn, ze doden mensen in hun auto's en op hun voeten." (CGVS, p. 19). Verder gevraagd of u persoonlijk ooit problemen heeft ervaren met de taliban in Afghanistan, stelde u dat u nooit in Afghanistan heeft gewoond, maar de situatie opvolgt via sociale media. Daar zag u naar eigen zeggen dat Hazara's door de taliban worden gemarteld in Afghanistan, dat Hazara-vrouwen worden gestenigd en hun dochters door de taliban

worden ontvoerd (CGVS, p. 19). Inzake de dood van uw vader dient te worden vermeld dat u verklaarde dat hij gedood werd tijdens de burgeroorlog in de jaren '80. Bovendien vocht hij zelf mee, zo vertelde uw moeder u (CGVS p. 16). Uw moeder is tijdens de burgeroorlog naar Pakistan gevlucht. U kan hieruit geen actuele en persoonsgerichte vrees voor vervolging ten opzichte van Afghanistan putten. Hoewel u dus algemeen verwijst naar problemen die sjiitische Hazara's zouden kennen in Afghanistan, moet eveneens worden vastgesteld dat u geen concrete elementen aanhaalt waarom u bij terugkeer naar Afghanistan persoonlijk geviséerd zou worden. Het louter verwijzen naar de situatie van sjiitische moslims of Hazara in Afghanistan volstaat immers niet om aanspraak te kunnen maken op de toekenning van internationale bescherming. Uit de EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021 (beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf) en het EASO-rapport Afghanistan. Country Focus van januari 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt immers dat er geen aanwijzingen zijn dat de taliban een beleid voeren dat specifiek tegen deze bevolkingsgroep gericht zou zijn. Hazara's kunnen hun religie vrij beleven en er is sprake van bescherming door de taliban van gebedshuizen. Verder blijkt dat er in de periode rond de machtsovername sprake was van een aantal incidenten door toedoen van talibanstrijders waarbij Hazara's het slachtoffer waren. Dit had echter vnl. betrekking op situaties waarbij niet zozeer de etnische achtergrond van belang was dan wel het feit dat de betrokken personen vroeger lid waren van het ANSF en op situaties en incidenten in het kader van de strijd van de Taliban om de controle over grondgebied. Verder worden in bepaalde provincies gevallen gerapporteerd van verdrijvingen van Hazara's en anderen van hun gronden, waarna deze ingenomen werden door Pashtouns, Kuchi-nomaden of andere personen die gelinkt zijn aan de taliban. Lokale talibanstrijders maken hierbij gebruik van de zwakkere positie van Hazara's na de val van de vorige regering. U haalt echter geen elementen aan die er in concreto op zouden wijzen dat bovenstaande situaties betrekking hebben op uw persoon of dat u hiervan het slachtoffer zou worden. Wat ISKP betreft, kan worden vastgesteld dat uit dezelfde informatie blijkt dat zij een anti-sjiitische agenda heeft. ISKP pleegde een aantal grote aanslagen op sjiitische moskeeën en andere plaatsen waar sjiieten samenkomen. Deze aanslagen doen zich vooral voor in de grootste steden. ISKP en haar naar schatting 4000 militanten heeft geen territoriale controle in Afghanistan en richt haar acties en aanslagen in hoofdzaak tegen leden van de taliban. ISKP heeft in grote mate af te rekenen met operaties van de taliban tegen haar schuilplaatsen waarbij veel leden worden gearresteerd of gedood, en met leden die zich overgeven aan de taliban. Uit de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Hazara's in Afghanistan systematisch vervolgd worden omwille van hun etnie of hun religie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit zulks zou blijken. Het loutere feit dat u Hazara bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op reële schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Wat betreft uw aangehaalde vrees ten aanzien van de extremistische bewegingen Lashkar-e-Jhangvi en Sepahe Sahaba in Pakistan, dient voorts te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming wordt beoordeeld ten aanzien van uw land van nationaliteit, i.e. Afghanistan. Derhalve kunnen uw beweerdde problemen in Pakistan in casu niet in overweging worden genomen. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw huwelijkscertificaat en de foto's van uw huwelijk tonen slechts aan dat u met KS bent getrouwd, doch uw burgerlijke status wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde foto's van uw dochter die betrekking hebben op uw gezinssituatie. Wat betreft de neergelegde foto van uw overleden neef dient te worden opgemerkt dat deze slechts een overleden man afbeeldt, doch niets zegt over de omstandigheden waarin deze persoon is overleden. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's slechts weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Uit het door u voorgelegde krantenartikel omtrent de dood van uw neef kan evenmin worden afgeleid in welke omstandigheden hij is overleden. Uit de vertaling ervan blijkt immers dat er sprake is van een aanslag op vijf Hazara's, doch hun identiteit wordt niet verder gespecificeerd. Wat betreft uw taskara moet worden opgemerkt dat u deze pas na uw vertrek liet opmaken, nadat jongens in het opvangcentrum u adviseerden dit te doen (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan hier slechts weinig bewijswaarde aan worden toegekend. De bezoekerskaart van de theewinkel waar u werkte in Pakistan bevat voorts geen persoonsgegevens en is niet relevant in het kader van uw asielmotieven. De enveloppe tenslotte bewijst slechts dat u post hebt ontvangen uit Pakistan. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de

vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen. In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel

risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 278-281). Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92). Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091). Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking

van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt." Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor. Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke

gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In twee middelen samengenomen beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat hij in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing overwogen wordt, als Hazara geïdende zal worden door de taliban, te meer nu hij nog nooit in Afghanistan gewoond heeft maar geboren en getogen is in Pakistan. Hij verwijst naar zijn verklaringen in dit verband en naar verschillende rapporten waaruit blijkt dat Hazara's meer dan ooit gevaar lopen in Afghanistan, namelijk www.extremism.gwu.edu/risks-facing-hazaras-taliban-ruled-afghanistan en het NANSSEN profiel 3-21 "De beschermingsnood van Hazara's in Afghanistan". Hij verwijst ook naar rechtspraak van de Raad. Verzoeker wijst erop dat hij een risicoprofiel vertoont: heden staat het hele land onder het bewind van de taliban en kan verzoeker als Hazara nergens terecht zonder gevaar voor zijn leven.

Inzake de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar om het even waar in Afghanistan. Hij geeft een uiteenzetting over de situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Afghanen die een bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond worden beschouwd als verwesterd en lopen het risico bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de taliban. Er is geen intern vluchtalternatief. Verzoeker verwijst

naar verschillende rapporten om aan te duiden dat de zorgwekkende veiligheidssituatie alleen maar zal verslechteren onder het talibanbewind. Bovendien motiveert de verwerende partij volgens verzoeker naast de kwestie en houdt zij geen rekening met het profiel van verzoeker die een Hazara is die nog nooit in Afghanistan is geweest, geen enkele van de waarden en normen van de taliban deelt en sinds jaren in Europa is en volledig verwesterd is. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. Verzoeker verwijst ook naar de Nansen Note, 3-21, "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek" (oktober 2021) en naar een "Amnesty International rapport". Verzoeker wijst erop dat aan terugkeerders uit het westen een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven wordt, wat volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker besluit dat de verwerende partij bezwaarlijk kan beweren dat hij terug kan keren naar Afghanistan en er een menswaardig leven kan leiden.

Doorheen het verzoekschrift verwijst verzoeker onder meer naar volgende rapporten en geeft er de weblinken van weer:

- www.extremism.gwu.edu/risks-facing-hazaras-taliban-ruled-afghanistan;
- USA Today "No possible life under Taliban rule : Afghan women fear murder, oppression after US withdrawal » van 18 augustus 2021;
- United Nations Human Rights, Office of the High Commissioner, 24 augustus 2021 ;
- Country of Origin Information, Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals;
- UNHCR : Position on returns to Afghanistan, augustus 2021;
- ASYLOS, Afghanistan COI Repository, 7 oktober 2021;
- Human Rights Watch : Afghanistan : Taliban abuses cause widespread fear, 23 september 2021;
- EASO "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation", 9 september 2021;
- Human Rights Watch « Afghanistan: Taliban wasting no time in stamping out human rights says new briefing », 20 september 2021;
- UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019;
- B. Roggio « Taliban denounces 'deviant beliefs' including 'satanic western and disbelieving ideologies' », 10 juni 2020;
- New York Times "Taliban promise peace, but doubt and fear persist", 18 augustus 2021;
- Danish Immigration Service « Afghanistan : recent developments in the security situation, impacts on civilians and targeted individuals » september 2021;
- EASO « Country Guidance Afghanistan : Common Analysis and Guidance note », december 2020;

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

- Nansen Note, "3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek" (oktober 2021) (stuk 3)

Op 18 oktober 2022 dient de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022;
- COI « Focus Afghanistan Veiligheidssituatie » van 5 mei 2022;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020.

Bij deze aanvullende nota wordt volgend stuk gevoegd:

- COI Focus "Afghanistan Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) de elementen die verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan blijken onvoldoende zwaarwichtig omwille van volgende redenen:

(1) verzoeker verklaarde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen omwille van zijn Pakistaans accent, dat mensen hem “Pakistani” zouden noemen en dat de taliban hem zouden doden omdat hij Hazara en sjiïet is;

(2) als antwoord op de vraag of hij persoonlijk ooit problemen heeft gehad met de taliban in Afghanistan, stelde hij dat hij nooit in Afghanistan heeft gewoond, maar via sociale media weet dat Hazara in Afghanistan worden gemarteld door de taliban, dat Hazara vrouwen worden gestenigd en hun dochters door de taliban worden ontvoerd;

(3) inzake de dood van zijn vader stelde hij dat deze gedood werd tijdens de burgeroorlog in de jaren '80 waarin hij zelf meevocht, verzoekers moeder vluchtte naar Pakistan; verzoeker kan hieruit geen actuele en persoonsgerichte vrees voor vervolging ten opzichte van Afghanistan putten;

(4) het louter verwijzen naar de situatie van sjiïtische moslims of Hazara in Afghanistan volstaat niet en verzoeker haalt geen concrete elementen aan waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan persoonlijk geviséerd zou worden; uit informatie blijkt dat er geen aanwijzingen zijn dat de taliban een beleid voeren dat specifiek tegen de Hazara gericht zou zijn; verzoeker haalt geen elementen aan die er *in concreto* op zouden wijzen dat bepaalde situaties (vroegere leden van het ANSF, grondconflicten) op hem betrekking hebben of dat hij hiervan het slachtoffer zou worden; ISKP heeft een *anti-sjiïtische* agenda, hun aanslagen doen zich vooral voor in grote steden, ze hebben geen territoriale controle en de aanslagen zijn hoofdzakelijk gericht tegen de taliban; er zijn geen aanwijzingen van een situatie waarin Hazara's in Afghanistan systematisch vervolgd worden omwille van hun etnie of religie;

(ii) verzoekers vrees ten aanzien van extremistische bewegingen in Pakistan wordt niet in overweging genomen gezien zijn verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van zijn land van nationaliteit;

(iii) de documenten die verzoeker neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen;

(iv) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(vi) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; bij de individuele beoordeling van deze vraag moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden; verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging of van ernstige schade; evenmin blijkt uit zijn verklaringen dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban of dat hij een specifiek profiel heeft dat hij het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze kan van worden uitgegaan dat de taliban hem niet zal viseren bij terugkeer; verzoeker brengt zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen;

(xii) het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer vervolgd; deze vrees dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker is van Hazara-origine en een sjiïet, zijn ouders zijn afkomstig uit de provincie Daykundi in Afghanistan. Verzoeker werd geboren in Pakistan, waar zijn moeder naartoe gevlucht was na het overlijden van verzoekers vader en wegens de burgeroorlog. Verzoeker woonde heel zijn leven in Pakistan en verliet dit land in 2015 omwille van de slechte veiligheidssituatie in het bijzonder voor Afghaanse Hazara. Verzoeker woonde toen drie jaar in Iran en reisde daarna naar Europa. Bij een terugkeer naar Afghanistan, waar hij nooit gewoond heeft, vreest verzoeker problemen met de Afghaanse bevolking omwille van zijn Pakistaans accent, ze zullen hem "Pakistani" noemen en hij vreest dat de taliban hem zal doden omdat hij Hazara is.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt in het kader van het onderzoek naar de vluchtelingenstatus ingegaan op verzoekers Hazara-afkomst en het feit dat hij sjiïet is. In de bestreden beslissing en in de aanvullende nota van 18 oktober 2022 is de commissaris-generaal op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie van oordeel dat *"er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Hazara's in Afghanistan systematisch vervolgd worden omwille van hun etnie of hun religie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit zulks zou blijken. Het loutere feit dat u Hazara bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op reële schade in uw hoofde aannemelijk te maken."* Hieraan wordt toegevoegd dat de ISKP een anti-sjiïtische agenda heeft. De verwerende partij beperkt zich hiertoe en voert geen verdere risicoanalyse uit op basis van verzoekers individuele omstandigheden zoals die evenwel wordt aanbevolen in de EUAA "Common Analysis and Guidance Note Country Guidance: Afghanistan" van april 2022 (hierna: EUAA Country Guidance), p. 77-86.

2.3.4.3.1. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt het volgende (EASO "Afghanistan Country Focus Country of Origin Information Report" van januari 2022, (p. 41-43), EUAA "Country of Origin Information: Afghanistan Security Situation" van augustus 2022 (p. 50 e.v.), "Country of Origin Information: Afghanistan Targeting of individuals" van de EUAA van augustus 2022 (p. 132 – 144).

Gedurende het talibanregime tussen 1996 en 2001 werden verschillende bloedbaden aangericht waarvan Hazara het slachtoffer waren. Na de val van het talibanregime in 2001 verbeterde de positie van de Hazara. Vanaf 2016 echter ontstonden er nieuwe veiligheidsdreigingen voor de sjiïtische moslims waaronder de Hazara-gemeenschap. ISKP voerde vanaf dan aanvallen uit die onder andere tegen Hazara waren gericht. In 2021 werden aanvallen gerapporteerd van de taliban tegen personen van Hazara-afkomst. Met de terugtrekking van de internationale strijdkrachten uit Afghanistan werd melding gemaakt van een verhoging van geweldfeiten tegen de Hazara.

In de periode na de machtsovername was er tijdelijk een opflakking van geweld tegen Hazara. Dit waren voornamelijk incidenten waarbij de slachtoffers Hazara waren die vroeger lid waren van het ANSF. Na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 leek er geen beleid te zijn tegen de Hazara-minderheid. Het was sjiïtische moslims toegestaan om hun religieuze ceremonies te beleven, zoals de jaarlijkse viering van Ashura. Daarnaast beloofden de taliban de Hazara-gemeenschap te beschermen en talibanstrijders zouden sjiïtische moskeeën hebben beschermd. Hazara kregen functies in de nieuwe talibanadministratie op centraal en provinciaal niveau, maar de vraag rijst of deze personen kunnen worden beschouwd als werkelijke vertegenwoordigers van de Hazara-minderheid daar het personen betreft die reeds lang geleden de geledingen van de taliban hebben vervoegd. Daarnaast zou de taliban hebben bevestigd dat hun beleid enkel zou steunen op soennitische hanafi- rechtspraak.

De talibanregering zoals gevormd op 7 september 2021 had geen Hazara-vertegenwoordiging maar op 21 september 2021 werd een lid van de sjiïtische Hazara-gemeenschap benoemd als adjunct-minister van gezondheid. Er is evenwel geen sprake van een daadwerkelijke en volledige 'inclusie' van Hazara in de nieuwe regering.

Uit de landeninformatie blijken geen aanwijzingen dat de taliban in de huidige stand van zaken een beleid voeren dat specifiek of rechtstreeks is gericht tegen de Hazara. Het gedrag van de taliban lijkt eerder contextgebonden.

Dit neemt niet weg dat individuen van Hazara-origine nog steeds slachtoffer kunnen worden van maatschappelijke discriminatie.

Gedwongen uitzettingen van Hazara vonden ook plaats. Sommige vonden plaats in september 2021 in de provincie Daykundi en in oktober 2021 in de provincies Helmond en Balkh. In sommige gevallen werden deze uitzettingen bevolen door lokale talibanleiders, terwijl in andere gevallen de uitzettingen gebeurden door Kuchi-nomaden of door de taliban en milities daarrond. In sommige gevallen beloofden de taliban op lokaal niveau deze problematiek te onderzoeken. In andere gevallen echter stelden lokale talibanleiders dat deze uitzettingen plaatsvonden overeenkomstig beslissingen van de de-factorechtbanken. De uitzettingen leken te zijn ingegeven door de zwakkere positie van de Hazara na de val van de voormalige Afghaanse regering. Er waren in november 2021 gedwongen verdrijvingen in de provincie Daykundi waarbij de lokale taliban de gronden van Hazara opeisten. De talibanautoriteiten in Daykundi zouden hierover een onderzoek zijn gestart. Talibanleiders in Kaboel zouden ook enkele uitzettingsbeslissingen in Daykundi hebben ingetrokken. In Gizab waren er ook uitzettingen. Deze uitzettingen zouden zijn gebeurd in het kader van grondconflicten en de gronden werden voornamelijk ingenomen door Pashtun uit de provincie Uruzgan.

Een deel van de talibanstrijders hebben vooroordelen en een negatief beeld over de Hazara, aangezien de Hazara-gemeenschap deelnam aan het vorige bestuur en de sociale vooruitgang van Afghanistan in het algemeen en omdat ze ook worden beschouwd als het westen meer genegen dan andere groepen in Afghanistan. Binnen conservatieve delen van de Afghaanse gemeenschap leeft de perceptie dat de Hazara-minderheid een cultuur heeft omarmd die niet strookt met de definitie van islam zoals de taliban deze zien, bv. omdat Hazara-vrouwen in het leger dienden of waren betrokken in culturele en sociale activiteiten. Er was een anti-Hazara-visie bij de algemene bevolking, zelfs voor de machtsovername.

Aanvallen door opstandige groeperingen werden de laatste jaren voornamelijk toegeschreven aan ISKP, die Hazara en sjiitische moslims als een legitiem doelwit beschouwt. Deze aanvallen hebben een grote impact gehad op de Hazara-bevolking. Aanvallen van ISKP waren gericht tegen plaatsen waar Hazara of sjiitische moslims samenkomen, zoals religieuze bijeenkomsten, huwelijken en locaties in door Hazara gedomineerde wijken in grote steden, zoals Kaboel en Herat. Deze aanvallen kunnen worden gelinkt aan de religie van de Hazara. ISKP viseert echter ook Hazara omwille van hun vermeende nauwe band met en steun voor Iran en hun steun in de strijd tegen IS in Syrië. In de eerste helft van 2021 rapporteerde UNAMA een heropflakking van opzettelijk sektarisch geïnspireerde aanvallen tegen de sjiitische religieuze minderheid, meestal de etnische Hazara-minderheid. Bijna alle twintig incidenten gedurende deze periode werden opgeëist door ISKP en betroffen beschietingen en IED (improvised explosive device) aanvallen, waarbij bussen werden gevisieerd en andere voertuigen die leden van de Hazara-gemeenschap transporteerden. Dit leidde tot 500 burgerslachtoffers (143 overlijdens en 357 gewonden).

In de periode na de machtsovername bleef de sjiitische gemeenschap gevisieerd worden door ISKP, die een anti sjiitische agenda heeft. In oktober 2021 vonden grootschalige aanvallen plaats op sjiitische moskeeën in Kandahar en Kunduz, waar minstens 119 personen werden gedood en 220 gewond. Hierna namen de taliban de verantwoordelijkheid voor de beveiliging van deze plaatsen. In de herfst van 2021 werden incidenten gerapporteerd waarbij burgerslachtoffers vielen in de wijk Dasht-e Barkhi in het westen van Kaboel, waar veel sjiitische Hazara leven.

Volgens cijfergegevens van de Verenigde Naties, vonden er tussen 19 augustus en 31 december 2021 in 16 provincies aanvallen van ISKP plaats; het jaar daarvoor was dat voor dezelfde periode maar het geval in vijf provincies. In de periode van 1 januari tot 21 mei 2022 werden aanvallen gedocumenteerd in 11 provincies; in dezelfde periode het jaar daarvoor in 6 provincies. Sedert juni 2022 omvat het gebied waar ISKP actief is delen van noordelijk en westelijk Afghanistan, evenals zuidelijke en zuidoostelijke provincies. De speciale gezant van de VN voor Afghanistan stelde in november 2021 vast dat ISKP een aanwezigheid in bijna alle provincies leek te hebben. ISKP voerde verschillende 'high profile' aanvallen uit, waaronder de reeds vermelde aanslagen op sjiitische moskeeën in oktober 2021, een militair hospitaal in Kaboel op 2 november 2021, een sjiitische moskee in Mazar-e Sharif in april 2022 en een serie bomexplosies in Mazar-e-Sharif en Kaboel in mei 2022. Deze ISKP-aanvallen in april en mei 2022 tonen aan dat ISKP zijn capaciteit om aanvallen uit te voeren in noordelijk Afghanistan heeft uitgebreid. De aanvallen in deze periode in Kaboel en in het noorden maakten burgerslachtoffers, terwijl de aanvallen in andere delen van het land de taliban viseerden.

Lidstaten van de VN schatten in mei 2022 de getalsterkte van ISKP tussen de 1500 en 4000 strijders. Dit neemt toe sinds de machtsovername door de taliban, gezien de vrijlating van gevangen ISKP-leden, spanningen tussen verschillende talibanstrekkingen en een toename aan financiële bronnen.

In de "Country of Origin Information: Afghanistan Targeting of individuals" van de EUAA van augustus 2022 (p. 132-144), wordt gesteld dat voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021, de delen van Afghanistan waar overwegend Hazara wonen het minst werden getroffen door het conflict tussen de vorige regering en de taliban. Vanaf 2016 begon ISKP aanvallen uit te voeren op Hazara en andere sjiitische moslims. Uit het USDOS "Afghanistan 2021 Human Rights Report" van 12 april 2022, vermeld in het EUAA rapport, blijkt dat de taliban in december 2021 een reeks ontmoetingen hadden met sjiitische Hazara-leiders van verschillende delen van het land. De taliban beloofden veiligheid te voorzien voor alle burgers en wensten sektarische opsplitsingen te vermijden. De taliban hebben communicatie behouden met verschillende politieke partijen van voor hun machtsovername, onder meer met de Hezb-e Wahdat, voornamelijk bestaand uit Hazara. Experts binnen de internationale gemeenschap hebben ongerustheid geuit over de situatie van de Hazara na de machtsovername; de taliban zijn niet geneigd om de Hazara te beschermen.

Er worden twee patronen vermeld in aanvallen tegen de Hazara na de machtsovername door de taliban. Het eerste patroon betreft aanvallen waarbij burgertransportvoertuigen werden gevisieerd, voornamelijk minibusjes gebruikt door jonge, opgeleide en werkende Hazara zoals overheidspersoneel, journalisten en NGO-medewerkers. Tijdens het reizen op de snelwegen werden Hazara gestopt. Het tweede patroon betreft complexe aanvallen op grote schaal, met als doelwit sjiitische moskeeën, hospitalen en scholen in gebieden waar de Hazara verblijven. Dit gebeurde vooral in de steden Kaboel, Herat, Mazar-e-Sharif, Kandahar en Kunduz. Verschillende bronnen vermelden ISKP als voornaamste actor van geweld tegen de Hazara. Deze aanvallen tegen de Hazara blijven voortduren, zeker tot 25 mei 2022. ISKP heeft via Telegram-kanalen laten weten dat ze sjiitische moslims viseren van "*Baghdad tot Khorasan*".

2.3.4.3.2. Uit het geheel van beschikbare landeninformatie zoals die door beide partijen wordt voorgelegd, besluit de Raad dat de situatie van de Hazara in Afghanistan verontrustend is. Evenwel blijkt niet dat er heden in Afghanistan sprake is van een systematische vervolging van de Hazara. De Raad sluit zich dan ook aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Hazara in Afghanistan systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie of hun religie en dat het loutere feit Hazara te zijn op zich onvoldoende is om een vrees voor vervolging of risico op reële schade in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Verzoeker brengt geen concrete informatie aan die de vermelde informatie weerlegt of ontkracht, noch toont hij met concrete gegevens en elementen aan dat de commissaris-generaal op basis van deze informatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. De hoedanigheid van Hazara is in deze stand van zaken aldus onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op de context van discriminatoire maatregelen, de bedreigingen en het geweld ten aanzien van sjiieten, waaronder Hazara, is er evenwel sprake van een zeer precaire algemene situatie die moet worden meegenomen bij de beoordeling van het beschermingsverzoek.

2.3.4.3.3. In de EUAA Country Guidance van april 2022 worden Hazara dan ook aangemerkt als een risicoprofiel daar wordt aangenomen dat zij kunnen worden blootgesteld aan daden van vervolging. Volgens deze richtlijnen, die door de Raad na lezing van de beschikbare landeninformatie kunnen worden bijgetreden, moet de situatie van Hazara worden beoordeeld in het licht van de recente machtsovername door de taliban. Tevens moet het risico om het doelwit te worden van ISKP worden beoordeeld in het licht van de operationele capaciteit van deze groep. Risicobepalende omstandigheden kunnen tevens verband houden met andere risico-profielen, met name sjiieten enerzijds, en individuen van wie wordt vermeend dat zij morele en maatschappelijke normen hebben overtreden anderzijds.

In Afghanistan is 10 à 15 % van de bevolking sjiiet. De meerderheid van de sjiitische moslims in Afghanistan zijn Hazara en omgekeerd is de meerderheid van de Hazara sjiiet. Er zijn twee grote sjiitische gemeenschappen in Afghanistan: de grootste sjiitische groep betreft de Ithna Ashariya en de kleinste groep betreft de ismaïli. Beide sjiitische groepen zijn overwegend Hazara.

In de EUAA Country Guidance wordt over sjiieten gesteld dat zij het slachtoffer kunnen worden van daden van vervolging en dus worden zij als risicoprofiel aangemerkt. De risico's die leden van de Hazara-gemeenschap lopen vallen aldus binnen een bredere context van geweld tegen sjiitische moslims, die het voorwerp uitmaken van doelgerichte aanvallen.

De situatie van de sjiïeten moet worden beoordeeld in het licht van de recente machtsovername door de taliban. Het risico om doelwit te worden van ISKP moet ook worden beoordeeld. Momenteel blijkt niet dat voor alle personen onder dit profiel een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, maar is het risico op vervolging eerder afhankelijk van individuele omstandigheden, zoals de regio van herkomst (zo vormen regio's waar ISKP operationele capaciteit heeft een hoger risico), deelname aan religieuze activiteiten, etc.

Onder het risicoprofiel van personen van wie wordt vermeend dat zij morele en maatschappelijke normen hebben overtreden, vallen personen die worden beschouwd als verwesterd. Hazara worden beschouwd als het westen meer genegen dan andere groepen in Afghanistan en binnen conservatieve delen van de Afghaanse gemeenschap leeft de perceptie dat de Hazara-minderheid een cultuur heeft omarmd die niet strookt met de definitie van de islam zoals de taliban deze zien.

Uit het geheel van het voorgaande blijkt dat bij het onderzoek naar de beschermingsnood van verzoeker voormelde risicoprofielen in combinatie met elkaar moeten worden gelezen.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker bij terugkeer zal worden blootgesteld aan vervolging, moet rekening worden gehouden met de mogelijke aanwezigheid van individuele en concrete omstandigheden die in zijn geval risicobepalend kunnen zijn. Aldus stelt de Raad het volgende vast.

Verzoeker behoort tot de Hazara minderheid. Bij deze merkt de Raad nog op dat, aangezien een meerderheid van de sjiïtische moslims in Afghanistan tot de Hazara behoort en Hazara omwille van hun fysieke kenmerken als zodanig herkenbaar zijn, de Hazara dan ook de belangrijkste slachtoffers zijn van sektarische aanvallen op sjiïeten, waarbij ISKP de belangrijkste actor van vervolging is.

Wat betreft de operationele capaciteit van ISKP, blijkt uit de "Country of Origin Information: Afghanistan Security Situation" van de EUAA van augustus 2022 dat sedert juni 2022 het gebied waar ISKP actief is delen van noordelijk en westelijk Afghanistan omvat, evenals zuidelijke en zuidoostelijke provincies. De speciale gezant van de VN voor Afghanistan stelde in november 2021 vast dat ISKP een aanwezigheid in bijna alle provincies leek te hebben. ISKP voerde verschillende 'high profile' aanvallen uit, waaronder de aanslagen op sjiïtische moskeeën in oktober 2021, een militair hospitaal in Kaboel op 2 november 2021, een sjiïtische moskee in Mazar-e Sharif in april 2022 en een serie bomexplosies in Mazar-e-Sharif en Kaboel in mei 2022.

Uit hetzelfde rapport blijkt dat lidstaten van de VN in mei 2022 de getalsterkte van ISKP schatten tussen de 1500 en 4000 strijders. Dit neemt toe sinds de machtsovername door de taliban, gezien de vrijlating van gevangenen ISKP-leden, spanningen tussen verschillende talibanstrekkingen en een toename aan financiële bronnen.

In de bestreden beslissing worden verzoekers verklaringen dat hij nooit in Afghanistan heeft gewoond, niet betwist. Verzoekers moeder en overleden vader zijn oorspronkelijk afkomstig uit de provincie Daykundi. Daykundi ligt in centraal Afghanistan en maakt deel uit van de regio's waar veel Hazara wonen. De Hazara maken er ongeveer 86 % van de bevolking uit (p. 105). Momenteel lijkt het gebied waar ISKP actief is, niet centraal Afghanistan te omvatten. Volgens ACLED waren er in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 veertien veiligheidsincidenten in de provincie Daykundi, waarvan vier gecodeerd werden als gevechten, twee als explosies/geweld vanop afstand en acht als geweld tegen burgers. Er waren hierbij twintig dodelijke slachtoffers. Het geweld tegen burgers had vooral betrekking op Hazara die voorheen lid waren van de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten.

Uit de COI Focus "Afghanistan Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022 die de verwerende partij bij haar aanvullende nota heeft voorgelegd en die kan worden beschouwd worden als een *update* van de ACLED-data uit de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022, blijkt dat er in de provincie Daykundi achttien veiligheidsincidenten werden gecodeerd. Aan vier incidenten werd geoprecisiecode 3 (waarvoor geen specifieke informatie over de locatie beschikbaar is en die worden ingevoerd onder de hoofdplaats van de provincie) toegekend. Het gaat om een gewapende confrontatie tussen de taliban en het National Resistance Front (battles); de explosie van een door het Afghanistan Freedom Front geplaatste berm bom bedoeld voor een talibanvoertuig (explosions/remote violence); een incident waarbij een Hazara arts om

het leven kwam nadat een talibanvoertuig hem had aangereden en de aanhouding en foltering van een aantal familieleden van voormalige militairen (violence against civilians).

2.3.4.3.4. Verzoeker verklaart evenwel geen idee te hebben of hij nog familie heeft in Afghanistan, zodat hij geen netwerk lijkt te hebben in Daykundi (notities CGVS, p. 12, p. 14, p. 23). Hij heeft enkel nog contact met zijn vrouw en schoonvader die in Pakistan wonen (notities CGVS, p. 17) en met zijn moeder die ook in Pakistan woont (notities CGVS, p. 5). Zijn broer woont momenteel sinds 10-12-13 jaar in Australië (notities CGVS, p. 14) en is indertijd in Afghanistan om zijn en verzoekers taskara gegaan (notities CGVS, p. 5). Deze taskara werd opgesteld toen verzoeker 21 jaar oud was (notities CGVS p. 5), wat ongeveer in het jaar 2008 moet zijn geweest. De vraag rijst bijgevolg of verzoeker in Afghanistan een netwerk heeft waar hij terecht kan.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Pakistan geboren en getogen is en dat zijn familie, waaronder zijn echtgenote, nog steeds in Quetta in de wijk Mariabad woont. In de bestreden beslissing wordt dit element niet betwist. Hierbij rijst de vraag of Pakistan voor verzoeker dan niet kan worden beschouwd als een veilig derde land overeenkomstig artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet, doch dit wordt in de bestreden beslissing niet onderzocht.

De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker uiterst beperkte verklaringen aflegt over de documenten waarover hij al dan niet zou beschikken in Pakistan. Verzoeker verklaarde dat zijn moeder niet zou beschikken over documenten in Pakistan en dat hij niet weet of ze ooit heeft geprobeerd om documenten te verkrijgen (CGVS, p. 6). Verzoeker stelt niets te weten over Afghaanse en Pakistaanse documenten voor hij vertrok uit Pakistan (*ibidem*) maar stelt toch de "shinakhti" kaart te kennen (CGVS, p. 7). Hij legt uit dat hij stappen zette om deze kaart te verkrijgen, maar dat hij daar niet in slaagde. Hij stelde aan zijn moeder voor om een shinakhti kaart aan te vragen, maar zijn moeder zei dat dit onmogelijk was. Wanneer aan verzoeker gevraagd wordt waar hij de shinakhti kaart kon verkrijgen, antwoordt hij *"Weet ik niet welk kantoor deze kaarten uitreikt, ik heb geen info over dit onderwerp. Ik was bezig met mijn eigen leven."* Nochtans kan van verzoeker verwacht worden dat, toen hij poogde om in Pakistan verblijfsdocumenten te verkrijgen, hij toch enkele verdere stappen zou ondernemen en zich zou informeren, zeker nu hij "bezig is met zijn eigen leven". Ook over de "proof of registration card", die het UNHCR kan uitreiken aan Afghaanse vluchtelingen in Pakistan, stelde verzoeker dat dit hem niets zei en stelt hij opnieuw *"Ik was bezig met mijn eigen leven, ik had er niet van gehoord of misschien hoorde ik het maar ik vergat het"* (CGVS, p. 7). Op de vraag of verzoeker mensen kende die wel documenten hadden, verandert hij van onderwerp en begint hij over de wrede daden tegen de Hazara te spreken: *"Ik kende geen afg en pakistani docs in quetta wanneer ik een tiener was. Als ik volwassen werd ontdekte ik pakistani card. Hazara mensen werden door afgeslacht".* *"Wat bedoelt u met pakistani card? Ik bedoel hun nationale kaart die heeft shinakhti kaart, ze waren zo wreed tegenover hazara mensen. We waren vluchteling van pakistan in quetta, we hadden het elke dag moeilijk om daar te overleven. We dachten niet aan kaarten."* (CGVS, p. 8). De Raad acht het weinig aannemelijk dat verzoeker in Pakistan leefde en werkte zonder over enig document te beschikken, evenmin dat hij geen idee had hoe aan bepaalde documenten te geraken.

Het rechtsplegingsdossier bevat echter geen objectieve landeninformatie waartegen verzoekers verklaringen kunnen worden afgetoetst en op basis waarvan kan worden nagegaan of Pakistan, gezien zijn geboorte en verblijf aldaar, voor verzoeker niet als een veilig derde land kan worden beschouwd.

Gezien het voor de Raad onduidelijk is of verzoeker nog een netwerk heeft in Afghanistan en gezien niet wordt gesteld dat Pakistan voor verzoeker geen veilig derde land is, acht de Raad het nuttig dat wordt onderzocht of Pakistan voor verzoeker kan worden beschouwd als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet. Gelet op zijn beperkte onderzoeksbevoegdheid kan de Raad dit zelf niet evalueren.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET